

ραίτητον ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὸ οὖς εἰσοδὸν τῶν βλαβερῶν ἐντόμων· λοιπὸν ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ ὅπως μὴ ἐξάγωμεν αὐτὴν, πρὶν ἢ συσσωρευθῇ εἰς ἀρκετὰ μεγάλην ποσότητα.

2) Νὰ μὴ εἰσάγωμεν ἐντὸς τοῦ ὠτός ὅποιονδήποτε ὑγρὸν πρὸς καθαρισμὸν αὐτοῦ, διότι τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι λίαν εὐαίσθητον εἰς τὴν ὑγρασίαν.

3) Νὰ καθαρῖζωμεν τοὺς σωλῆνας τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ φάρυγγος, διότι ταῦτα ἐπενεργοῦσι μεγάλως ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν ὠτῶν.

4) Ν' ἀποφεύγωμεν τὴν μεγάλην θερμότητα τῶν θερμαστῶν καὶ τὸ ὑπερβολικὸν ψυχρὸν.

5) Νὰ μὴ εὐρισκώμεθα πλησίον τηλεβόλου καθ' ἣν στιγμὴν τοῦτο ἐκπυρσοκορετῇ, μηδὲ πλησίον ἡχοῦντος κώδωνος.

6) Οὐδέποτε νὰ κραυγάζωμεν εἰς τὰ ὦτα τῶν παιδῶν.

7) καὶ τελευταῖον νὰ μὴ ἐμπιστευώμεθα ἐν περιπτώσει ἀσθενείας εἰς τὰ φάρμακα τῶν γραϊδίων καὶ τῶν ἀγυρτῶν.

Γ. Δ. Δ.

ΔΙΚΗ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ

Ἡ ἐκλογὴ τῶν Παπῶν ὑπῆρξε πολὺ συχνὰ πρόξενος βλαδιουργιῶν καὶ διαιρέσεων εἰς φατρίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ ἐνάτου αἰῶνος ἐδόθη ἐν τοιοῦτον παράδειγμα ὑπερμέτρως σκανδαλώδες ὡς πρὸς τὸν Πάπα Φορμόσιον, θεωρηθέντα παρὰ τῶν μὲν ὡς νόμιμον οἰκουμενικὸν ποιμένα, παρὰ τῶν δὲ ὡς παρεῖσακτον καὶ ἐπομένως Ἀντιπάπαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦτου ἐξελέχθη ὑπὸ τῆς βίας τοῦ λαοῦ ὁ Βονιφάτιος Γ', ἀλλὰ πεφορτισμένος ἀπὸ ἀμαρτίας, (ἐὰν πρέπη νὰ πιστεύσῃ τις τὸν ἱστορικὸν) κατεδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν μετὰ βασάνων, καὶ μόνον ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἐτήρησε τὴν Ἀγίαν Ἑδρὰν. Ἡ φατρία τοῦ Σεργίου, ἥτις ἦτο ἀντιπαπικὴ καὶ ἀντηγωνίσθη τὸν Φορμόσιον, ὕψωσε τὸν Εὐστάθιον Γ' εἰς τὸ ὑπερτατον τοῦτο ἀξίωμα· ἀλλ' ὁ ἀρεϊμάνιος οὗτος Ποντίφης ἀντὶ νὰ κατευνάσῃ τὰ πάθη καὶ νὰ διοικήσῃ ἐν εἰρήνῃ τὴν οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεδόθη εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ αὐτῶν τῶν νεκρῶν. Δὲν ἤρκει ὅτι ὁ Φορμόσιος κατήλθεν εἰς τὸν τάφον· ἔπρεπε καὶ αὐτὴ ἡ μνήμη του νὰ στιγματισθῇ πομπῶδως μάλιστα, τὸ πτώμα του ν' ἀκρωτηριασθῇ, ἐπαναριπτόμενον εἰς ἐνδειξιν καταισχύνῃς μὲ τὸ πρόσχημα μάλιστα τῶν δικαστικῶν διατυπώσεων. Συνεκλήθη λοιπὸν Σύνοδος, ἥτις διέταξε νὰ ἐκθάψωσι τὸ σῶμα τοῦ Φορμίου, ὅπερ μετέφερον ἐν μέσῳ τῆς συνελεύσεως· τὸ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ποντιφικοῦ θρόνου ἐνδεδυμένον μὲ ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν, διορίσαντες ὑπερασπιστὴν του δικηγόρον τινὰ, ὅστις μόνον ἀποκρίσεις τινὰς ματαίας καὶ γελοίας ὤφειλε νὰ δίδῃ.

Ὁ Εὐστάθιος ὁμιλεῖ ἀπατεινόμενος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ πτώμα ὡς εἰ ἦτο ἐν ζωῇ «Διὰ τί, τῷ λέγει, Ἐπίσκοπε τοῦ Γόρτου ἔφερες τὴν φιλοδοξίαν σου μέχρι καὶ τοῦ νὰ σφετερισθῇς τὴν Ἑδρὰν τῆς Ρώμης;»

Τότε ἡ Σύνοδος ἀπαγγέλλει τὴν καταδίκην. Τὸ πτώμα τοῦ μακαρίτου ἐκδύεται τῆς ἱερατικῆς στολῆς, τοῦ κόπτουσι τοὺς τρεῖς δακτύλους, δι' ὧν ἐδίδα τὴν εὐλογίαν, τοῦ ἀποκόπτουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ῥίπτουσι κατόπιν εἰς τὸν Τίβεριν· καὶ τέλος παύουσιν ἐκείνους, οὓς εἶχε χειροτονήσει.

Ἀλλὰ τὰ πολιτικὰ πάθη δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Εὐστάθιον νὰ χαρῇ ἐπὶ πολὺ ἐκ τῆς ἐκδικήσεώς του. Ἐξεδιώχθη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐτέθη εἰς φυλακὴν ἐνθα καὶ ἀπηγχονίσθη κατὰ Αὐγούστον τοῦ 897, ἐν περὶπου ἔτος μετὰ τὴν ἐκδικήσιν του. Εἰς τὸ σῶμα τοῦ Φορμόσου, ἐπανευρεθὲν ὑπὸ ἀλῖων, ἀπεδόθησαν αἱ ἐπικηδεῖαι τιμαὶ καὶ ταφὴ τῶν Παπῶν. Ἀλλ' ὁ Σέργιος Γ' ἐκλεχθεὶς δευτέραν φοράν Πάπας, ἡμαύρωσεν ἐκ νέου τὴν μνήμην του, ἀνήρесе τὰ ψηφίσματα τῆς Συνόδου, ἥτις τῷ εἶχεν ἀποδώσει τὰς τιμὰς τῆς ταφῆς, καὶ παρεβίασεν ἐκ νέου τὸν τάφον του διὰ τῶν ἀγενεστέρων τρόπων. (*Abrege de l'Hist. ecclesiast.*, t. I p. 334 à 342).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙΣ ΚΡΑΤΕΣΙ

Ἐν τῇ Αὐστρίᾳ, κατοικουμένη ὑπὸ πολλῶν Ἰουδαίων, οὗτοι ἀσκοῦσι μεγάλην ἐπιρροήν. Τινὲς τῶν κορυφαίων αὐτῶν τραπεζίτων ἀνῆλθον εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν, εἰς δὲ αὐτῶν, ὁ βαρόνος δὲ Ροθσὶλντ, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Πλείστοι Ἰουδαῖοι ἐξελέχθησαν μέλη δημοτικῶν, ἢ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ἢ ἐπαρχία τῆς Ἀνω Αὐστρίας ἐξέλεξε δύο Ἰουδαίους μέλη τῆς Κάτω Βουλῆς.

Οἱ Τσέχοι τῆς Βοημίας, γνωστοὶ ἄλλοτε διὰ τὴν ὀρμὴν, μεθ' ἧς κατεδίωκον τοὺς Ἰουδαίους, ἐκήρυξαν νῦν ἰσοπολιτείαν μεταξὺ τούτων καὶ τῶν χριστιανῶν. Ἐν τῇ Γαλικίᾳ μέχρι τοῦ 1848 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρουν φόρον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦσαν Ἰουδαῖοι, ἀλλ' ὕστερον, καταργηθέντος τοῦ φόρου, ἐξελέχθησαν καὶ μέλη τῆς Διαιτήτης τῆς Γαλικίας.

Ἐν Πρωσσίᾳ ἐν ἔτει 1861 ἀπεφασίσθη οἱ Ἰουδαῖοι νὰ διορίζωνται δικασταί, καὶ ἐν Βαυαρίᾳ κατηργήθη νόμος, καθ' ὃν οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγκαθίστανται ἐν τινὶ πόλει πέρα ὠρισμένου τινος ἀριθμοῦ. Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ πέντε Ἰσραηλίται εἰσὶ νῦν μέλη τῆς Κάτω Βουλῆς, προασπίζοντες ἐκάστοτε τὰ συμφέροντα τῶν Ἰουδαίων. Ἐν τῇ Γαλλίᾳ σημαντικὸς ἀριθμὸς Ἰουδαίων εἰσὶ καθηγηταὶ πανεπιστημίων καὶ γυμνασίων, καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ εἶναι μεγάλη. Ἐχουσι τέσσαρα ἐβδομαδιαῖα καὶ μηνιαῖα φύλλα, ὑπερασπίζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ὁ δὲ ἱκανὸς οἰκονομολόγος Φουλντ, πρὸς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς αὐτοῦ δυσχεραῖαις προσέφευγε, διωρίσθη καὶ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, Ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἰταλίας ἐξ τῶν μελῶν εἰσὶν Ἰουδαῖοι, τῷ δὲ 1861 δύο Ἰουδαῖοι διωρίσθησαν τακτι-